

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 131.

Semte Session.

14de Møde.

Torsdagen den 1ste December.

(Følt.)

A. Sage (forts.): Jeg veed næsten intet bedre Beviis paa, hvad Respect disse Skillinger nyde, end ved at angive, at de i visse Egne af Jylland maales ud i pægleviis; men denne Maalen i pægleviis i Jylland beviser tillige, hvor vigtig den Foranstaltning vil være for en meget stor Deel af Jylland, og jeg holder mig personlig overbevist om, at naar denne Sag kommer videre og trives, faa vende dog disse store Omkostninger, som hermed ere forbundne, paa en eller anden Maade tilbage til vor Dverveielse. Jeg har gjort mig Umage for, hos Sagkyndige at faae en Slags Angivelse om, hvormeget det vil kunne udgjøre; men jeg har ikke fundet Noget, som tør gaae ind paa denne Beregning, uden forsaavidt de sige, at det vil blive flere Tønder Guld. Jeg skal ikke gaae videre, da jeg haaber, at der vil blive nedsat et Udvalg. Der er endnu blot en eneste Omstændighed, som jeg skal tilslade mig at nævne for den ærede Finantsminister, og hvori jeg haaber, at han vil give mig Ret, og det er den, at ligesaa vist som vi bør see at udelukke slet Mønt fra Landet, ligesaa vist bør vi see at befordre Omsætningen af gode Mønter, især naar det er Mønter, som ere fuldkommen lige med vore egne. Jeg kan derfor ikke troe, at den ærede Finantsminister kan have Noget imod, at den svenske og norske Species bliver tagen som god Betaling i alle offentlige Kasser. Det er vistnok den ærede Minister bekendt, at den norske Species er fuldkommen lig den danske, og det er ham vist ogsaa bekendt, at den svenske Species, uagtet mindre lodig, alligevel er bedre

end den danske, idet den vil give 6 Rbf. mere pr. colust Mark. Jeg kan altsaa ikke see nogen Grund til, at han ikke skulde tage en saadan Mønt i sine Kasser, især naar en saadan Forholdsregel ganske betydeligt vil lette og befordre Omsætningen med disse Nabolande.

Naben: Jeg har blot en factist Bemærkning at gjøre ved det, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Niernroth) udtalte. Jeg vil nemlig bemærke, at jeg troer, at han, da han opstillede sin Beregning, ikke omtalte, at de af ham nævnte Tomarkstykker, der vilde blive 100 Gents, tillige næsten aldeles gif op i den højeste Beregningsmaade efter Francs og desuden passe til de preussiske Dalere, der vilde blive netop 400 Gents, men ikke just i de Underafdelinger, der haves af preussiske Dalere. Hvorvidt en saadan Møntfod kunde i dette Dørlig passende indføres uden Skade, formedelst de courserende Mønters forffjellige Gehalt, det skal jeg ikke nu indlade mig paa, da det, efter hvad den ærede Finantsminister har yttret, ikke vil være til nogensomhelst Nytte. Jeg troer imidlertid ikke, at Sagen er af aldeles liden Betydning, og tilraader derfor Thinget, at nedsette et Udvalg, for at tage denne Sag nærmere under Dverveielse.

Meier: Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har meent, at det slet ikke har nogen Indflydelse paa det Forhold, at fremmed Mønt fortrænger vor gode Mønt, at man gjør en anden Inddeling af Daleren eller Mønteenheden. Jeg vil indrømme, at det er fuldkommen rigtig, saalænge man taler om store Omsætninger. Naar store Summer udveksles mod hinanden, skeer det enten al marco, eller ogsaa med visse pCt. Avance eller Rabat, som den ene Mønt